

РЕШЕНИЕ

№ 4934

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3734** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столичен инспекторат към Столична община срещу Решение от 03.01.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състава по НАХД № 12449 по описа за 2011г., с което е отменено изцяло Наказателно постановление № СИ-Т-Г-10-26-1742/11.03.2011г., издадено от Директора на Столичен инспекторат. С последното на Г. Н. Б., на основание чл.36, ал.1 и ал.10 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО /НРУИТДТСО/ е наложено административно наказание: „глоба" в размер на 500 лева, от които 300 лева за извършено нарушение по чл.28а от НРУИТДТСО, 100 лева за извършено нарушение по чл.28б, ал.2 от НРУИТДТСО и 100 лева за извършено нарушение по чл.29 от същата наредба.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като навежда доводи за неправилно приложение на материалния закон. Обосновава твърдения, че съдът е следвало да измени наказателното постановление след като е приел, че следва да се приложи чл.14 НРУИТДТСО и с оглед установеното от него, че неправилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на лицето за допустителство. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на наказателното

постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.П., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Отвeтникът по касационната жалба – Г. Н. Б., редовно и своевременно призван, не се явява, не изпраща представител и не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено от фактическа страна, че на 14.09.2010г. около 11.34 часа А. И. Б. - на длъжност „инспектор” в СИ към СО и П. И. З., също служител на СИ към СО, извършили проверка на търговски обект пицария - бистро „Езерото”, находящо се в [населено място],[жк], [улица]срещу [жилищен адрес] до езерото. В хода на проверката било установено, че пред заведението има разположени подвижни съоръжения - дървени маси, дървени пейки, чадъри и детски клатушки, заемащи 70 кв.м площ - публична общинска собственост. От лицето, представило се за управител в заведението - Г. Н. Б., било изискано да представи утвърдена схема от Главния архитект на района, разрешение от кмета на района за разполагане на подвижни съоръжения, както и квитанция за платена такса. По време на проверката не е установено кой е разположил по този начин подвижните съоръжения. На лицето, присъствало по време на проверката и представило се за управител в заведението - Б. на място е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 10-26-1742/14.09.2010 г. от А. Б. на длъжност инспектор в СИ към СО в присъствието на свидетеля при установяване на нарушението П. З. също служител на СИ към СО.

Въз основа на така съставения АУАН Директора на Столичен инспекторат към Столична община издал обжалваното наказателно постановление №СИ-Т-Г-10-26-1742/11.03.2011г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна и въз основа на доказателствата по делото, съдът обосновал извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи несъблюдаване нормите на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1 т.6 ЗАНН, които водят до отмяна на наказателното постановление само на това основание. Съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление приел, че са от оправомощени лица, предвид нормите на чл.35, ал.1, т.4 във вр. с чл.34, ал.2 НРУИТДТСО и чл.35, ал.3, предл.2 от НРУИТДТСО във вр. с чл.47, ал.1, б."а" от ЗАНН, в присъствие на един свидетел, при спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение съдът приел, че не е налице припокриване на установените обстоятелства в АУАН и НП със съответните правни норми. В конкретния случай административно-наказващият орган не е съобразил принципните различия между съставите на нормите на чл.28а, чл.28б, ал.1 и ал.2 и чл.29 от една страна и нормата на чл.14 от Наредбата от друга и е допуснал тяхното смесване, доколкото по делото не е било категорично установено от актосъставителя и административно-наказващият орган обстоятелството дали за разполагането на подвижните съоръжения са били издадени необходимите документи или не, за да

може да се реализира административно-наказателна отговорност при тяхното непредставяне на контролните органи, в случаи че същите са били издадени. Това е рефлектирало и върху правилното определяне на санкционната разпоредба, въз основа на която са наложени административните наказания на Б.. В заключение, районният съд обосновал извода, че дори и да не бяха допуснати констатираните от него процесуални нарушения, в случая неправилно е ангажирана административно-наказателна отговорност на лице, представило се за управител в заведението, в качеството му на допустител на вмененото нарушение, без да се събрани доказателства относно ръководните му функции съгласно разпоредбата на чл.24, ал.2 ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно като направените в него изводи по тълкуване и прилагане на закона се споделят изцяло от касационната инстанция.

Административно-наказателната отговорност на Б. е ангажирана предвид извършено нарушение на нормите на чл.28а, чл.28б, ал.2 и чл.29 НРУИТДТСО. Съгласно разпоредбите на чл.28, чл.28а, чл.28б и чл.29 от Наредбата пред стационарни търговски обекти, върху терени общинска собственост могат да бъдат разполагани подвижни съоръжения /маси и столове за консумация на открито; хладилни витрини; щендери и стелажи за излагане на предлагани за продажба в търговския обект стоки/, обслужващи извършваната в обекта търговска дейност. Разполагането им се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията, на който ще се извършва дейността, въз основа на индивидуална схема, указваща заеманата площ, пространственото разположение и отстоянията до сгради и регулационни имотни граници, след заплащане на такса по Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

Разполагането на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти върху терени общинска собственост, в нарушение на чл.28а и чл.28б от Наредбата – без разрешение за ползване на място и без изготвена индивидуална схема, чл.36, ал.1 е предвидено налагане на глоба на физическите лица в размер от 300 до 2 000 лева. Съгласно ал.10 на чл.36 за нарушения на тази наредба, извън посочените в тази глава, виновните лица се наказват с глоба, а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 50 до 500 лева.

Правилно съдът в обжалваното решение е констатирал несъответствие между словесното описание на нарушението в АУАН и НП и подвеждането му под съответната правна норма, тъй като за извършено нарушение на чл.28а и чл.28б от Наредбата не може да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на санкционираното лице, тъй като не то е носител на задълженията по тях.

Правилно съдът е посочил, че съвсем отделен текст - чл.14 от Наредбата предвижда, че търговецът е длъжен да държи на разположение на контролните органи набор от документи в зависимост от предмета му на дейност, като в т.9 е посочено разрешение за ползване на място за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект и схема по чл.28б, а в т.10 са посочени други документи, изискуеми от специални нормативни актове, лицензи, разрешителни и други, в зависимост от предмета на дейност. Неспазването на това задължение се санкционира от друга административнонаказателна разпоредба, а именно тази на чл.36, ал.2 от НРУИТДТСО.

Констатираното несъответствие между словесното описание на нарушението в АУАН

и НП сочат на две нарушения – разполагането на подвижни съоръжения без изискващите се за това документи и неизпълнение на задължението по чл.14 от Наредбата, и съответно подвеждането им под различни норми. Очевидно това е останало неразбрано от касатора, тъй като в касационната жалба отново се твърди, че с непредставянето на необходимите документи санкционираното лице е нарушило чл.28а, чл.28 б и чл.29 от Наредбата.

Предвид изложеното, като извърши проверка на обжалвания акт на посочените в касационната жалба основания и на всички основания по чл.218, ал.2 АПК, касационната инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, и като такова намира, че следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.01.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-ти състава по НАХД № 12449 по описа за 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.